

तेदेवंविष्णोः शिवमयत्वं व्याख्याय विष्णुत्राणान्त्तन्मयस्य जगत्तन्मात्राणामपिशैवमेवकर्मल्युक्तं तस्मिन्नित्यत आरभ्य पर्वसमाप्तिपर्यंतस्य यथस्तथात्यर्थमपि भूआरावतारहेतुरपिशिव एवेति ॥ १ ॥ २ ॥ यदृच्छया
 देवेन ॥ ३ ॥ न्यहर्नशन्नित्यत्र निघ्नतः शन्नू निघ्नतो ममापतो यांतं पुरुषमहं लक्षये इत्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तारं कारणमित्यर्थः तैजसं स्तार्थे तद्धितः चिन्मात्ररूपं पुरुषं सर्वपुरुषरीरगुहासुशयानं अतएव प्रभुं अंतर्ध्यामिवेन शास्त्रारं भुवनं यौः भूः पृथिवी भुवमंतरीक्षं त्रैलोक्यशरीरमित्यर्थः देवं बोतमानं सर्वलोकेश्वरं

तस्मिन्नतिरथेद्रोणे निहते पार्षतेनै ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वन्तः परं ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्नतिरथेद्रोणे निहते पार्षतेनै ॥

धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन्नतिरथेद्रोणे निहते पार्षतेनै ॥ २ ॥ दृष्ट्वा सुमहदाश्चर्यमालमनो विजयावहं ॥ यदृच्छया गतं व्यासं प्रच्छ भरतर्षभ ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संग्रा

वै ॥ कौरवेषु च भग्नैः कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ २ ॥ दृष्ट्वा सुमहदाश्चर्यमालमनो विजयावहं ॥ यदृच्छया गतं व्यासं प्रच्छ भरतर्षभ ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संग्रा

मे न्यहर्नशन्नन्न शरीरौघैर्विमलैरहं ॥ अग्रतो लक्षये यांतं पुरुषं पावकप्रभं ॥ ४ ॥ ज्वलंतं शूलमुद्यम्य यांदिशं प्रतिपद्यते ॥ तस्यांदिशि विदीर्यते शत्रवो मे महामुने ॥ ५ ॥

तेन भग्नानरीन् सर्वात्मद्रुग्नान्मन्यते जनः ॥ तेन भग्नानि सैन्यानि पृष्ठतो नुब्रजाम्यहं ॥ ६ ॥ भगवंस्तन्ममाचक्ष्वको वै स पुरुषोत्तमः ॥ शूलपाणिर्मया दृष्टस्तेजसासू

र्यसन्निभः ॥ ७ ॥ न पद्भ्यां स्पृशते भूमिं न च शूलं विमुंचति ॥ शूलाच्छूलसहस्राणि निष्पेतुस्तस्य तेजसा ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रजापतीनां प्रथमतैजसं पुरु

षं प्रभुं ॥ भुवनं भूभुवं देवं सर्वलोकेश्वरं प्रभुं ॥ ९ ॥ ईशानं वरदं पार्थ दृष्टवानसि शंकरं ॥ तंगच्छ शरणं देवं वरदं भुवनेश्वरं ॥ १० ॥ महादेवं महात्मानमीशानं जटि

लं विभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी

पं प्रभुं ॥ व्यक्षं महाभुजं रूद्रं शिखिनं चीरवाससं ॥ ११ ॥ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं ॥ जगत्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरं ॥ १२ ॥ जगद्योनिं जगद्दी